

ولجاس يقرب المطمع يقول

عقدت وصل والجفاحلت من لها وجه للبدور زدها
وتحلت وبالها حلت ولفاح من طيبها ندها

دو

دي الذي قلبه عليه قاسي وجفا نحو المذله ساق
قد حوت حين تقول لقلبي قاسي ساق مدبلج ما تمثله ساق
ولها خدشك من له قاسي بجنا الورد ما الخيال له ساق
فيه سبتى وعند ما ولت طلب القلب نور صفا خدها
وعلياً والى الهوى ولت أجرى دمعى ووجنتى خدها

دو

من جفا منيتى فوادى عال وامسى خاص الهوى لقلبي عام
واشتياق من عظم ما فى عال صير الشبر فى هواها عام
واصطبارى كهبط وشوق عال وانظر انسان عيني بدمعى عال
وجفوفى من السهر ملت وسهادى عن المنام صددها
ودموى كل الشرى ملت من جفا منيتى ومن صددها

در

دو

منيتى عشقها لقلبي قاف وياها كبدى لرشفه صاد
ولها رد فى صارجا كى قاف ومقلها فى كل مقلة صاد
ونفر ميم عزته بسورة قاف بالملاحة والحسن قلبى صاد
وبدت قاف قوامها دلّت عادل القدل للغصون قددها
ولنادال دلالها دلّت بالملاحة على أليف قددها

دو

خطرت يوم وجيدها حاكى تبصر اللوم ان كان هجر اوزار
قلت يا منيتى انظري حاكى وارحمنى لا تكسبى اوزار
قالت المر فى الهوى حاكى واشهرت لى من حسنها اوزار
وصوارم لحاظها سلّت حتى تمضى فى مهبجتى خدها
وفوادى من الحشا سلّت لما جازت فى حسنها خدها

دو

حسن حسنى سماعى أسماً وعلا على علوى وفاق الرباب
ملح قد حلت لها أسماً ينشد وهما على الدفوف والرباب

در